

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. srpna 2025 odvolání **obžalovaného Xxx**, narozeného xxx 1985, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 27. května 2025 č.j. 20 T 19/2025-169 a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného xxx **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 27. května 2025, č.j. 20 T 19/2025-169, byl obžalovaný xxx uznán vinným skutky pod body 1. – 5. právně kvalifikovanými jako přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), d), odstavec 2 trestního zákoníku, přečin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odstavec 2 trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku. Za tuto trestnou činnost mu nalézací soud uložil podle § 216 odstavec 2 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku jej pro účely výkonu trestu zařadil do věznic s ostrahou. Podle § 228 odstavec 1 tr.ř. mu byla stanovena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému xxx částku 7 076 Kč.
2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný xxx v zákonné lhůtě odvolání, které řádně odůvodnil a zaměřil do výroku o trestu.
3. Namítal, že uložený trest je pro něj příliš přísný s tím, že si zaslouží alternativní trest.
4. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 248 odstavec 1 tr.ř., oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 246 odstavec 1 písmeno b) tr.ř. a Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací ve smyslu ustanovení § 252 tr.ř. neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí nebo odmítnutí dle § 253 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř.
5. Obžalovaný se k veřejnému zasedání nedostavil, ačkoliv měl vyznění o jeho konání řádně a včas doručeno na adresu, kterou udával jako adresu doručovací a svou nepřítomnost nikterak neomluvil. Při splnění všech zákonných podmínek konal tedy krajský soud veřejné zasedání v nepřítomnosti obžalovaného.
6. Krajský soud z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného přezkoumal v souladu s § 254 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

7. Okresní soud jednal v hlavním líčení bez přítomnosti obžalovaného xxx, když tento sice byl řádně a včas předvolán, ale k hlavnímu líčení se nedostavil, svou nepřítomnost nikterak neomluvil a o odročení hlavního líčení nepožádal. Nalézací soud tak měl splněny veškeré podmínky pro takový procesní postup.
8. Výrok o vině obžalovaného nebyl odvoláním napaden. Odvolatel nepoukazoval na žádné procesní vady, nesprávnost skutkových zjištění, jejich nejasnost či neúplnost, anebo porušení norem trestního zákoníku. Ačkoliv bylo odvolání obžalovaného zaměřeno výhradně proti výroku o trestu, přezkoumal krajský soud i výrok o vině, a to jen potud, zdali popis skutku, jímž byl obžalovaný uznán vinným, je v souladu s použitou právní kvalifikací, k níž soud I. stupně dospěl. Při přezkumu správnosti výroku o vině, jakožto výroku předcházejícímu na odvoláním napadený výrok o trestu dle § 254 odstavec 2 tr.ř. takovéto vady a nesprávnosti podstatného charakteru nebyly odvolacím soudem zjištěny. Soud I. stupně aplikoval na zjištěný skutkový stav správnou právní normu, kdy protiprávní jednání odvolatele důvodně posoudil jako přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), d), odstavec 2 trestního zákoníku, přečin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odstavec 2 trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku.
9. Pokud jde o uložený nepodmíněný trest odnětí svobody, dospěl krajský soud v rámci své přezkumné činnosti u veřejného zasedání k závěru, že námitka obžalovaného xxx, že jde o nepřiměřenou sankci co do druhu trestu, není důvodná.
10. Při ukládání sankce okresní soud vycházel z ustanovení § 37, 38 a 39 trestního zákoníku při zdůraznění, že významnou polehčující okolností ve smyslu ustanovení § 41 písmeno l) tr. zákoníku je doznání obžalovaného. Na druhou stranu však nelze odhlédnout od 14 záznamů v opise evidence rejstříku trestů obžalovaného od roku 2005, a to vesměs pro majetkovou trestnou činnost. Opakovaně byl postižen nepodmíněnými tresty odnětí svobody, které vykonal. Pokud mu byl ukládán trest podmíněný či trest obecně prospěšných prací, bylo rozhodováno o přeměně těchto trestů a totéž lze konstatovat ve vztahu k jeho podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Nalézací soud správně poukázal na to, že obžalovaný je speciálním recidivistou, dále na přitěžující okolnost spočívající v tom, že spáchal více trestných činů. Přihlédl rovněž k výši způsobené škody. Zabýval se také ustanovením § 55 odstavec 2 tr. zákoníku, kdy správně vyhodnotil, že ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody v daném případě není v rozporu s tímto ustanovením, když obžalovaného není možno přimět k vedení řádného života jiným způsobem.
11. Nalézací soud proto nepochybil, když za této situace ukládal opět nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výměru v trvání 1 roku vzhledem k povaze a okolnostem spáchané trestné činnosti, poměrům obžalovaného, stupni jeho narušení a možnostem jeho nápravy při absenci polehčujících okolností, vyjma jeho doznání, nelze považovat za nepřiměřenou. Správným je i výrok o zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou dle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, když pro zařazení do jiného typu věznice nebyly dány zákonné důvody.
12. Výrok o trestu, proti němuž směřovalo odvolání obžalovaného, byl shledán zákonným a odůvodněným. Krajský soud proto odvolání obžalovaného xxx podle § 256 tr.ř. jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odstavec 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) až m) tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutím dovolání napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 27. srpna 2025

Mgr. Renée Freiwaldová v.r.
předsedkyně senátu